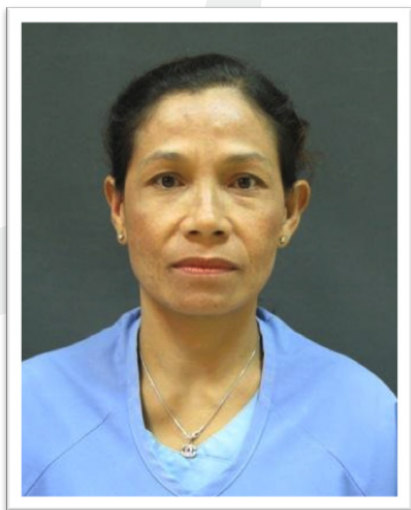

ความประทับใจของดิฉัน ที่มีต่อโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

สิทธิพร สุทธิจันทร์⁴

การเดินเรือในมหาสมุทรนั้น ถ้าเรือที่ลอยไปกลางทะเลขาดหางเสือ ก็ไม่สามารถทำให้เรือของเรานั้นไปยังฝั่งหรือจุดมุ่งหมายได้ ซึ่งก็เปรียบเทียบกับการทำงานแล้วขาดหัวหน้าหรือผู้บริหารที่ดี ไม่สามารถเข้าใจเรา ให้โอกาสเรา เห็นอกเห็นใจเรา และมองไม่เห็นความสามารถในตัวเรา เราก็มองไม่เห็นความสามารถในตัวเอง เราก็มองไม่เห็นความสามารถในหัวหน้าที่ทำงาน และใช้ชีวิตอยู่กับการทำงานอย่างมีความสุขได้ อย่างเช่นตัวของดิฉันนั้น ที่ได้มีโอกาสทำงานอยู่ในโรงพยาบาล

บำรุงราษฎร์ตั้งแต่เปิดโรงพยาบาลจนถึงปัจจุบันก็นับเป็นเวลา 30 ปี

ดิฉัน นางสาวสิทธิพร สุทธิจันทร์ ปัจจุบัน อายุ 53 ปี ดิฉันมีโอกาสเข้ามาทำงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แห่งนี้เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2523 ในตำแหน่งพนักงานแม่บ้าน วันแรกที่ได้ทำงาน ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นกับสถานที่ทำงานแห่งใหม่ ตอนนั้นดิฉันคิดว่าไม่รู้ว่าจะทำงานได้นานแค่ไหน แต่ก็บอกกับตัวเองเสมอว่าจะพยายามทำให้ดีที่สุด หลังจากที่ได้ดิฉันทำงานมาได้สักระยะเวลาหนึ่ง ดิฉันก็รู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ได้เห็นการพัฒนาและการเจริญเติบโตของโรงพยาบาลมาตลอด ดิฉันเห็นโรงพยาบาลของเราเติบโตอย่างก้าวกระโดด ซึ่งทำให้ดิฉันตระหนักว่าโรงพยาบาลของเรามีผู้บริหารที่มีความสามารถและสามารถบริหารจัดการได้อย่างยอดเยี่ยม

ดิฉันขอขอบคุณผู้บริหารของโรงพยาบาลที่ให้โอกาสและไว้วางใจในการทำงานของดิฉันจนดิฉันสามารถเลื่อนตำแหน่งมาทำหน้าที่พนักงานผู้ช่วยอยู่ที่แผนก GI-LAB ซึ่งเป็นความประทับใจอย่างหนึ่งของดิฉันและยังมีสวัสดิการที่ดีให้กับพนักงานตลอดมา

ไม่ว่าเศรษฐกิจจะดีหรือว่าตกต่ำสักแค่ไหน ทางโรงพยาบาลยังเห็นความสำคัญของพนักงานเสมอ ถึงแม้ในวันที่เศรษฐกิจไทยเกิดวิกฤติ โรงพยาบาลอื่นๆได้เชิญพนักงานออกแค่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ไม่เคยเชิญพนักงานออกเลย แต่กลับให้การดูแลพนักงานด้วยดีเสมอมา ซึ่งรวมถึงสวัสดิการทางด้านการศึกษาพยาบาลที่ได้รับจากโรงพยาบาลแห่งนี้ ดิฉันคิดว่าน้อยคนนักจะได้รับสิ่งดีๆเช่นเดียวกับดิฉัน ไม่ว่าจะ เป็นโอกาสที่ได้คลอลูกทั้ง 2 คน ดิฉันคิดอยู่เสมอว่าหากดิฉันไม่ได้ทำงานโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ดิฉันคงไม่มีโอกาสจะเข้ามาใช้บริการและได้รับสิ่งดีๆ เช่น การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ที่ทันสมัย อีกทั้งแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถซึ่งให้การดูแลดิฉันเป็นอย่างดีเปรียบเสมือนญาติของตัวเอง

อีกหนึ่งความประทับใจที่ดิฉันไม่อาจลืมคือเหตุการณ์ที่คุณแม่เข้ามารักษาตัวอยู่ที่ห้อง ICUของโรงพยาบาลระยะหนึ่ง โดยตลอดเวลาที่คุณแม่นอนรักษาตัวอยู่ที่นั่น ทั้งแพทย์และพยาบาลก็ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี จากการทำงานและการใช้ชีวิตสัมผัสโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แห่งนี้ ล้วนแต่ทำให้ดิฉันเกิดความภาคภูมิใจในองค์กร

นับตั้งแต่ดิฉันได้มาทำงานในโรงพยาบาลแห่งนี้ ไม่เคยมีสักวันที่ดิฉันรู้สึกห่างไกลกับการทำงาน และทุกวันมักจะมีเหตุการณ์ที่น่าจดจำและทำให้รู้สึกประทับใจอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ดิฉันรู้สึกว่าโรงพยาบาลแห่งนี้เสมือนเป็นบ้านหลังที่สองของดิฉัน ซึ่งมีทั้งความรัก ความอบอุ่น จากแพทย์และเพื่อนร่วมงานทุกคน เสมือนหนึ่งเป็นครอบครัวเดียวกัน จนดิฉันไม่สามารถที่จะบรรยายถึงความรู้สึกออกมาได้ทั้งหมด

ดิฉันหวังว่าเพียงแค่อยากให้เพื่อนๆพนักงานรุ่นหลัง ได้รู้สึกถึงความประทับใจที่ดิฉันมีต่อองค์กร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงาน สวัสดิการ รวมไปถึงการให้พนักงานได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น แสดงความสามารถในด้านต่างๆ การฝึกอบรมให้กับพนักงานทุกปีในการช่วยเหลือผู้ป่วยในหัวข้อต่างๆที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

สุดท้ายนี้ ดิฉันอยากฝากคติประจำใจของดิฉัน
ที่ใช้ยึดถือในการทำงานมาตลอด คือ
“มุ่งมั่น ยยัน อดทน”
ฝากให้เพื่อนๆพนักงานได้นำไปใช้
เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานอย่างมีความสุข

